

תחילת לימוד התלמוד - קיץ תשפ"ב

בסיועיתא דשמויא

גמורא

דפי חזרה וסיכום
בפרק אלו מציאות

דף כג: " בעא מיניה רב ביבי - ר"ש בן אלעזר "

שם: _____

כתה ד' הרב קרמר

כתה ד'

"בעא מיניה רב ביבי – ר"ש בן אלעזר"

דף כג ע"ב

ביאורי מילים:

_____ דנהרא	_____ בעא מיניה
_____ מאי טעמא	_____ אמר ליה
_____ רבנן	_____ תניתוה
_____ דאמרינן ליה	_____ ואי
_____ כי היכי	_____ סלקא דעתך
_____ דאתרמי	_____ לכרוז
_____ לדידך	_____ הכא
_____ נמי	_____ במאי
_____ איכא דאמרי	_____ עסקינן
_____ האי מקום	_____ ברקתא

אוצר הביאורים:

שאל ממנו	שיכריז	שאנו אומרים לו	אמר לו	אנו עוסקים
מקום זה	הנהר	חכמים	כמו ש...	למדת אותה בברייתא
לך	יש אומרים	עולה בדעתך	בשפת	מה הטעם
ואם	שאירע/שקרה	גם	כאן	במה

_____ פלוג	_____ ההוא גברא
_____ ליה	_____ דאשכח
_____ ברי	_____ כופרא
_____ מיניה	_____ בי מעצרתא
_____ לימא	_____ אתא
_____ קא סבר	_____ לקמיה
_____ הוי	_____ זיל
_____ דחזא	_____ שקול
_____ דקדחי	_____ לנפשך
_____ ביה	_____ חזייה
_____ חלפי	_____ דהוה
	_____ מחסם

אוצר הביאורים:

לך	זפת	לו	מחסם	חלקו	בית הבד	היה אדם
בא	ראה אותו	לעצמך	בני	לפני	טול (קח)	שהיה
שסובר	עשבים	(אולי)-נאמר	שצמחו	ממנו	שראה	בו
					שמצא	נחשב

כתה ד'

"בעא מיניה רב ביבי-ר"ש בן אלעזר" דף כג ע"ב

"בעא מיניה רב ביבי..."

1. מה שאל רב ביבי את רב נחמן? _____

"אמר ליה תניתוה מצא תביות של יין..."

2. "אמר ליה" מי אמר למי? _____

3. מה ניסה להכיח רב נחמן לרב ביבי מהברייתא? שמקום _____

ואיך הוכחה? _____

4. איך דוחה רב זביד את הראיה? _____

"אמר רב מרי... איכא דאמרי אמר רב מרי..."

לאיכא דאמרי לרב מרי		ללשון א' לפי רב מרי		הסימן שנותן המאבד
הטעם	הדין	הטעם	הדין	
				מצאת בשפת הנהר
				מצאת במקום פלוני בשפת הנהר

"ההוא גברא דאשכח נופרא בני מעצרתא..."

1. לשם מה הביאה הגמ' סיפור זה? _____

2. מה אמר רב לאותו אדם בשביל להראות לו שהוא בטוח בהוראתו? _____

3. למסקנה האם ניתן להוכיח מסיפור זה "שמקום לא הוי סימן"? _____ ומדוע? _____

4. מה לדעתך היה פוסק רב אם הזפת היתה נראית חדשה? _____

ומדוע? _____

הלימוד בגמרא

”בעא מיניה רב ביבי – ר”ש בן אלעזר”

דף כג ע”ב

חלק זה נועד לעלות נקודות בעת הצורך ואינו סיכום לחומר השבועי.

• **”לכרוז מקום”** – ”לכרוז” הולך על המוצא, ו”מקום” הולך על המאבד – פירושו שהמוצא מכריז את שם האבידה כדרך שאר ההכרזות, והמאבד נותן סימן של מקום. (פירשנו לפי פירוש תוס’ דף כ”ב ע”ב ד”ה ”אי דליכא סימן” ועד ראשונים, ולא כפירוש רש”י שם ד”ה ”מכריז מקום”)

• **”איכא דאמרי אמר רב מרי”** – הסברנו שללשון א’ אנו אומרים למאבד ש’כשם שאירע שאבד לך חבית בשפת הנהר, כך אפשר שגם אבד לחברך בשפת הנהר’. אבל ללשון ב’ אנו אומרים למאבד ש’כשם שאירע שאבד לך חבית בשפת הנהר במקום מסויים, כך אפשר שגם אבד לחברך במקום מסויים בשפת הנהר’. והנפק”מ בין שני הלשונות, במקרה שהמאבד בשפת הנהר נותן סימן של מקום מסויים, ללשון א’ נחשב סימן, וללשון ב’ אינו נחשב סימן. (רש”י, וכן הבין כך הריטב”א ברש”י)

• **”ההוא גברא וכו”** – הגמרא מביאה מעשה זה בשביל לנסות לפשוט את הספק של רב ביבי – האם מקום נחשב סימן.